

Så kommer fru Tina Nedergaard herop og siger, at Demokratifonden ikke vil have vores penge. De vil ikke have vores projekter i Øst- og Centraleuropa. Jeg vil gerne have dokumentation for, at det forholder sig sådan. Jeg vil gerne have dokumentation for, at landene, civilsamfundene i Øst- og Centraleuropa, ikke kun ansøgerlandene, men også det øvrige Øst- og Centraleuropa, som har modtaget projekter og penge, bevillinger fra Demokratifonden, ikke ønsker dem. Det er godt nok et argument, som er nyt for mig, og jeg synes, man skal dokumentere det, når man kommer med sådan noget fra Folketings talerstol. Det synes jeg er vigtigt.

Endelig må vi altså bare konstatere, at der er forskellige ambitionsniveauer. Vi har bare undret os over, hvordan partierne, da de var i opposition, Venstre og De Konservative, kunne tilslutte sig en Øststøttestrategi, der lagde op til at bevilge nye projekter i 2002 og 2003 på 1,4 mia. kr., hvorefter man nedskærer det beløb til 550 mio. kr. pr. år, altså netto nedskærer den danske indsats og ambitionsniveau med 1.700 mio. kr. i 2003 og 2002. Det er beklageligt. Det er fakta. Jeg synes egentlig, at man havde håbet på en mere fremsynet regering, men vi må konstatere, at sådan forholder realiteterne sig.

Kl. 20.00

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det undrer mig, at hr. Jeppe Kofod er så vred over, at de penge, som den tidligere regering har afsat, bliver udbetalt i år 2002 og 2003. Er det sådan, at man faktisk ikke havde tænkt sig at udbetale dem, men bare afsat dem? Det er da underligt at stå og klandre en regering for at udbetale de penge, der er afsat til et formål i år 2003 og 2002, så det vil jeg godt have et klart svar på: Havde Socialdemokratiet og den tidligere regering ikke tænkt sig at udbetale dem? Er det derfor, denne vrede opstår i denne sag?

Så begyndte hr. Jeppe Kofod pludselig at snakke om fakta, og det var jo interessant, for det har vi ikke rigtig hørt tidligere. Hr. Jeppe Kofod erkendte nemlig, at når de nye lande kommer ind i EU, så skal støtten ske gennem EU. Men vil hr. Jeppe Kofod og Socialdemokratiet så fortsætte med at give bilateral bistand til de lande? Det vil jeg godt have et klart svar på.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det fru Gitte Lillelund Bech for tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nå, så blev det alle gode gange tre for hr. Jeppe Kofod. Er det, fordi Socialdemokratiet inderst inde ikke tror, at man kan nå at optage landene i år 2004? Er det dét, der ligger bag, at hr. Jeppe Kofod og de øvrige partier har haft behov for at rejse denne her forespørgsel? Ønsket fra hr. Jeppe Kofod, som jeg forstår det, uden at have hørt det direkte, er, at man skal give meget, meget, meget mere Øststøtte i 2002 og 2003. Er det, fordi man i Socialdemokratiet ikke tror, at landene bliver optaget pr. 2004? Kan vi få et klart svar fra Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det er altså meget, meget svært at føre en saglig og fornuftig debat fra denne her talerstol, når der hele tiden kommer vildledende oplysninger fra Venstre. Det, jeg sagde før, var, at man ved en meget, meget fin talfidus medregner de penge, der kommer til udbetaling til projekter i 2002 og 2003, i Øststøtte og lægger dem sammen med det, man har opfundet, et nyt begreb, der hedder nye bevillinger, og på den måde lige præcis når op på 1,4 mia. kr. i 2002 og 1,4 mia. kr. i 2003, hvilket svarer præcis til det, som SR-regeringen har afsat pr. år på sit finanslovsforslag for 2002.

Så kan man sige: Jamen det er jo meget smart. Men det synes jeg egentlig er noget talfup, for hvis man ser på, hvad den nye regering finansierer, så er det altså kun 550 mio. kr. pr. år, og det synes vi er beklageligt i forhold til, hvad den tidligere regering havde afsat, nemlig 1,4 mia. kr. pr. år. Det er det første.

Det andet er så til fru Gitte Lillelund Bech: Jeg kan sige det igen, at vi selvfølgelig håber på, at ansøgerlandene bliver medlemmer af EU pr. 1. januar 2004. Det er klart. Men selv statsministeren – man kan læse det et interview, bl.a. i flere dagblade – er selvfølgelig heller ikke hundrede procent sikker på, at udvidelsen lykkes. Det er det første. Og det andet er jo også, at der er lande, f.eks. Rumænien, Bulgarien og andre lande, som selvfølgelig også skal have dansk Øststøtte og dansk bistand. Der er også lande – Rusland som et andet eksempel – som har behov for vores støtte og bistand, uanset hvor mange øst- og centraleuropæiske ansøgerlande, der kommer med i næste omgang. Det er vigtigt.

Derfor synes jeg, det er en underlig forsimplet debat. Det er, som om at når vi bare har optaget 10 øst- og centraleuropæiske lande, så er der